

Crisi sanitària internacional

Parlem i parlem de les residències, de com les hem d'organitzar a partir del que hem après durant aquest trist episodi de confinament, de quin és el model d'acompanyament a l'envelliment en què ens podríem sentir còmodes o, almenys, *acompanyats*, valgui la redundància, de l'atenció comunitària, de si la mirada ha de ser mercantilista o enfocada al bé social...

Mentre no resollem el torrent d'interrogants que s'han obert al voltant de com volem ser atesos en el tram final de la nostra vida, ara com ara tenim persones que viuen en l'àmbit residencial per a la tercera edat, un munt de places residencials que desgraciadament han quedat buides després de la pandèmia i un munt de famílies que necessiten poder donar resposta a les necessi-

Anàlisi

Montserrat Falguera Julià

PRESIDENTA DE LA FEDERACIÓ D'ENTITATS D'ASSISTÈNCIA A LA TERCERA EDAT

La vida continua malgrat el torrent d'interrogants

tats més urgents de les seves persones grans.

L'actual situació de represa de la normalitat permet l'ingrés a residències d'avis a un ritme molt lent, dos o tres ingressos per setmana, cosa que no afavoreix gens el drenatge de les llargues llistes d'espera que ja arrossegava el sector abans que arribés la Covid-19. O sigui, a la falta de places públiques s'hi sumen els endarreriments lògics que es deri-

El Govern no atén la demanda d'ajuda del sector, com sí que farà amb altres àmbits

ven de l'aplicació de les mesures imposades pel Departament de Salut, mesures, d'altra banda, comprensibles si el que volem és afavorir la seguretat dels entorns residencials.

I mentrestant les residèn-

cies mantenen les plantilles intactes, això vol dir com si estiguessin plenes de persones per atendre quan en alguns casos es troben amb alts percentatges per sota de les seves capacitats registrals.

La precarietat laboral

El Govern de la Generalitat no atén la demanda d'ajuda del sector, com sí que sembla que farà amb altres àmbits –l'ensenyament, per exemple–, per compensar les pèrdues per les places privades que han quedat buides, i redueix la compensació per les places públiques buides del 100% al 85%.

I a tot això s'hi suma el debat sobre la precarietat laboral dels cuidadors i que necessari que resulta dignificar les professions en l'entorn de la cura i del reconeixement social i laboral que mereixen totes aquestes professionals, que

són majoritàriament dones. I també la necessitat inajornable –per urgent i de preservació de drets de les persones– de coordinació entre el sistema de salut d'atenció primària i el sector residencial afrontant amb valentia i recursos suficients el que això comporta...

I la vida continua, perquè al contrari del que sembla, les residències són plenes a vessar de vida, la vida que mereix ser viscuda amb tota dignitat fins a l'últim sospir, la vida dels professionals que hi treballen, la vida dels gestors que intenten sobreviure a la precarietat, la dels familiars que necessiten també ser ajudats a sobreposar-se de la impotència de no poder oferir als seus éssers més estimats el que consideren un dret i que avui resulta una mica més difícil d'aconseguir que abans de la maleïda pandèmia. ≡

El virus va causar més de 27.300 morts a les residències

► El fiscal ha obert 227 indagacions penals per possibles negligències

► No es van restringir les visites a temps i a molts malalts no se'ls va aïllar bé

PATRICIA MARTÍN
MADRID

Encara que ara la majoria dels contagiats per Covid siguin persones joves i asimptomàtiques o amb malalties lleus, la primera onada del virus va provocar un autèntic tsunami a les residències de gent gran. Uns centres que, abans de la pandèmia, ja patien escassetat de mitjans, falta de personal mèdic i precarietat laboral, cosa que ha contribuït que el coronavirus hagi segat la vida d'almenys 27.359 persones. Com a mínim, perquè el Govern central no ha publicat la xifra de morts als geriàtrics, malgrat haver-s'hi compromès, amb l'argument que la informació que li han enviat les comunitats autònomes és dèbil i no homogènia.

Ara bé, un document intern que ha transcendit xifra en 27.359 els morts a les residèn-

cies fins al 21 de juny, 9.003 amb un test de diagnòstic que certificava que patien Covid-19 i la resta sense test, per la qual cosa no figuren en els 28.426 difunts de totes les edats recollits en l'estadística oficial.

La Generalitat, al contrari, sí que facilita les dades i assenyala que a les residències catalanes han mort 4.116 avis, entre els 12.652 morts amb Covid-19 o símptomes compatibles des del començament.

LA NO DERIVACIÓ // Una de les primeres persones a donar la veu d'alarma va ser la ministra de Defensa, Margarita Robles, que va revelar que l'Exèrcit havia trobat persones mortes convivint amb altres residents, i davant possibles negligències, la investigació judicial ha recaigut en la fiscalia, que ha obert fins al 15 de juliol 227 investigacions penals a tot Espanya (més de 40 a Catalunya) que podrien

►► Trasllat del cos d'una persona gran morta en una residència, a Barcelona.

comportar acusacions per homicidi imprudent. En aquest context, i davant de les demandes de familiars dels morts, és probable que la fiscalia topi amb el problema de decidir si va ser legal el triatge que van dur a terme molts hospitals, que en els moments de més col·lapse rebutjaven que els derivessin gent gran dels geriàtrics.

Així ho va posar de manifest un àudio de manifestat entre una doctora i la filla d'una resident agonitzant que va revelar EL PERIÓDICO, així com el protocol enviat per

la Comunitat de Madrid als centres sociosanitaris on es desaconsellava la derivació, cosa que va destapar una tempesta política, amb dimissions incloses.

I això que a la Comunitat de Madrid la Conselleria de Sanitat, depenent del Partit Popular, va passar a agafar les regnes sobre les residències, que abans depenien de l'Àrea de Polítiques Socials, liderada per Ciutadans, que va obrir un cisma entre els socis de Govern.

A Catalunya, quan ja es registren més de 1.100 morts en residències, les competències van

passar de la Conselleria d'Afers Socials a la de Salut, totes dues en mans d'ERC, com a maniobra per aturar les crítiques del president de la Generalitat, Quim Torra, i diversos alcaldes.

Però el desastre no es va veure venir ni s'hi van restringir les visites a temps, no hi va haver prou material de protecció per a malalts i treballadors, no hi va haver tests per saber si estaven contagiats, no es va aïllar correctament els infectats i, com va passar amb els malalts als hospitals, molts van morir en la més absoluta soledat. ≡

FERRAN NADEU